

Впровадження елементів дизайн-освіти у навчання майбутніх учителів початкових класів як засіб підвищення компетентностей у технологіях

В. М. Тягур

Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II, м. Берегове, Україна
Corresponding author. E-mail: basil.tvn@gmail.com

Paper received 15.02.22; Accepted for publication 26.02.22.

<https://doi.org/10.31174/SEND-PP2022-263X102-16>

Анотація. У статті розглянуто необхідність впровадження елементів дизайн-освіти у навчання майбутніх вчителів початкових класів при вивченні технологічної галузі освіти, що пов'язано з сучасними вимогами суспільства до розвитку художньо-проектної діяльності у технологіях та різних видах дизайну та створює нові вимоги як до формування ключових так і проектно-технологічної компетентностей. Впровадження елементів дизайн-освіти визначає завдання відновити зв'язок у початковій школі між дизайнерською та технологічною діяльністю на основі спільних компетентностей, на основі інтеграції компетентнісного та проектного підходів, що сприятиме оновленню форм, методів та змістовних аспектів навчального процесу.

Ключові слова: дизайн, дизайн-освіта, проектно-технологічна діяльність, предметно-перетворювальна діяльність, компетентність, майбутні вчителі початкових класів.

Вступ. Сучасні глобалізаційні процеси в розвитку освіти не минули і України, що привело до формування нової освітньої політики, зорієнтованої на збільшення інтелектуального потенціалу держави, у томі числі, досягнення світового рівня та стандарту сучасної освіти, підготовки кадрів для закладів освіти на основі оновлення змісту, форм і методів навчального процесу. Це породжує нові умови та необхідність системної роботи у сфері освіти, що включає і визначення та усунення проблем що виникають.

Початок XXI століття, епоха інформаційного суспільства та технологічної культури, на перший план виводить проблему розширення знань з різних видів технологій, набуття відповідних компетентностей, що дає змогу сучасній людині адаптуватися до нових умов.

Докорінні зміни реформування та оптимізації на основі Концепції Нової української школи [1], Закону про освіту [2], Державного стандарту початкової освіти [3] та Закону України «Про повну загальну середню освіту» [4] торкнулися і початкової освіти. У відповідності до Державного стандарту початкової освіти вимоги до обов'язкових результатів навчання визначаються з урахуванням компетентнісного підходу до навчання, в основу якого покладено ключові компетентності здобувачів освіти до яких належать і компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій [3].

На основі «Типових освітніх програм для 1-4 класів Нової української школи» МОН України сучасний зміст технологічної освітньої галузі, через програму трудового навчання для початкових класів, реалізовується саме через інтегрований курс «Дизайн і технології» [5]. Це є актуальним тому, що на даному етапі історичного розвитку, процес розвитку художньо-проектної діяльності у різних видах дизайну викликані вимогами сучасного суспільства, що в свою чергу створює нові вимоги як до формування ключових та проектно-технологічної компетентностей здобувачів освіти початкової школи так і підготовки до цього майбутніх учителів початкових класів.

Короткий огляд публікацій за темою. Якщо розглядати дизайн (англ. *design* – задум, план, мета, намір, творчий задум, проект і креслення, розрахунок, конст-рукція, ескіз, малюнок, візерунок, композиція,

мистецтво композиції, витвір мистецтва) як метод створення навколишнього матеріального, соціального та духовного середовища людини, то він діє і як метод часового відображення цього світу, і також, як спосіб проектування, формування гармонійного предметного середовища та функціонування сучасного світу. Це багато в чому поєднує як поняття так і сферу діяльності дизайну і галузі технології.

Дизайн-освіта у початковій школі – це навчально-ігрова проектувальна діяльність учнів, технологія розвивального навчання. Основні її завдання полягають в розвитку дизайнерського мислення молодших школярів, яке сприяє розумінню сучасних технологічних та мистецьких проблем, естетичному вихованню учнів. При цьому, основними прийомами дизайнерського мислення є узагальнення, аналіз, синтез, порівняння, абстракція. Тобто у учнів треба сформувати надійну орієнтацію в навколишньому предметному світі, навчити розуміти, що красиво, а що ні, де одна річ буде доречною, а де навпаки – зайвою, допомогти розібратися, як організувати своє предметне оточення, щоб воно було комфортним, приємним. Забезпеченням виконання цих завдань і повинні займатися майбутні вчителі початкових класів, а для цього вони повинні володіти елементами основ дизайн-освіти.

Аналіз останніх досліджень дизайн-освіти показав, що зазначеною проблемою розвитку сучасної дизайн-освіти займалися науковці С. Алексєєва, Є. Антоновича, В. Аронов, О. Генісаретський, В. Глазичева, Г. Мінервін, М. Мельник, С. Мигаль, В. Радкевич, І. Рижова, О. Почтара, О. Фурса, В. Даниленко, А. Діжура, О. Хмельовський, Л. Холмянський, А. Чебикін, О. Швець, А. Шевченко, В. Шимко, М. Яковлев та ін. Вивченням формотворення в дизайн-освіті займалися такі дослідники, як Г. Баммес, А. Барш, Е. Барчан, В. Бовсунівський, Л. Гнатюк, А. Дейнека, Д. Кардовський, Д. Мелодинский, О. Орлова, Г. Осиченко, П. Погорелов, М. Селівачов, В. Червона, П. Чистяков. Питанню зарубіжної дизайн-освіти присвячені праці В. Бугайова, В. Даниленка, С. Кожуховської, О. Огієнко, А. Чебикіна та ін. Особливостям дизайну, історичному становленню та розвитку сучасної дизайн-освіти в Україні присвячено низку досліджень О. Боднара, О. Бойчука, О. Генісаретського, В. Даниленка, Д. Кривача,

Г. Кур'єрової, С. Лазарева, С. Мигаля, В. Сидоренка, В. Тиценка, О. Трошкіна, О. Фурси та ін. Важливе значення в контексті базових засад та історичної наступності дизайнерської освіти мають праці присвячені розвитку ремісничої та художньо-промислової освіти в Україні науковців Л. Волошиної, Д. Козубовського, Г. Максиська, І. Небесника, П. Татіївського, Р. Шагала та ін. Дослідженню формотворення у зарубіжній дизайн-освіті приділяли увагу такі вчені, як О. Бойчук, І. Голод, Г. Гребенюк, В. Прусак, В. Радкевич, С. Чирчик, В. Яблонський та ін.

Серед зарубіжних науковців досліджували інтеграцію дизайну у навчання Т. Андерсон, Дж. Шаттак, методи навчання у цій сфері Л. Кронбах, Р. Сноу, проводили наукові дослідження в галузі освіти навчального дизайну А. Коллінз, Р. Шавелсон, Д. Філліпс, Л. Таун, М. Фейер, досягнення в теорії та методах у дослідженнях викладання та навчання дизайну К. Дефорж, А. Келлі та ін.

Слід окремо відмітити вітчизняні дослідження шляхів розвитку дизайну та дизайнерської освіти за різними напрямками, серед яких можна виокремити: дослідження проектної культури та естетика дизайнерської творчості В. Сидоренком, проблеми графічного дизайну та глобалізаційні процеси сучасності В. Косівом, теорію та історію дизайну П. Татіївським, дизайн як засіб розвитку творчих здібностей особистості у дослідженнях О. Вишневської, дослідження Є. Лазаревим дизайну як техноестетичної системи, методологічні та гуманітарно-художні проблеми дизайну О. Генісаретським, врахування етнокультурного середовища як важливої умови формування конструктивних умінь В. Тиценком.

Дизайн як художньо-творча і наукова галузь потребує дослідження ролі всіх його видів у сучасному культурному та освітньому просторі, а активний етап розвитку галузі із постійним зростанням популярності дизайн-освіти щороку поглиблює наявні та породжує нові проблеми, що потребують ґрунтовнішого дослідження.

Однак вивченню формотворення його зв'язку з технологіями, поширенню його в процесі підготовки майбутніх учителів початкових класів з метою підвищення компетентностей у технологіях на основі використання та адаптації до початкової освіти позитивного зарубіжного та вітчизняного досвіду не приділено належної уваги.

Мета. Мета статті полягає в обґрунтуванні необхідності та доцільності впровадження елементів дизайн-освіти у навчання майбутнього вчителя початкових класів, підвищення його професійної компетентності з основ дизайну, що дасть змогу вдосконалити професійний та компетентнісний рівень на уроках трудового навчання відповідно до технологічної освітньої галузі.

Матеріали і методи. Матеріалом для статті обрано праці вітчизняних та зарубіжних науковців у яких розглядаються питання ролі навчання дизайну в освітньому процесі, впровадження елементів дизайн-освіти у навчальний процес та розвиток професійних компетентностей з технологій. Для досягнення мети з обраної теми було використано комплекс теоретичних методів: порівняльний аналіз, систематизація теоретичних положень, узагальнення результатів наукових

праць, адаптація до навчального процесу підготовки майбутніх вчителів початкових класів.

Результати та їх аналіз. Двадцять століття характеризується активним входженням у фазу науково-технологічних прогресів. Воно створило дизайн (проектну культуру), який пов'язаний з проектною та технологічною діяльністю і цим спрямований на усвідомлене формування штучного навколишнього середовища людини. Дизайнерська діяльність включає: цінності життя, середовища або культури; зв'язки проектної культури з іншими цілісними з нею утвореннями, способом життя і властивою йому соціальною культурою, візуальною культурою, що охоплюють широке коло зорово значимих цінностей, образів, творів тощо. лише формування середовища життєдіяльності людини, а й на будь-яку діяльність людини. У такій ситуації, настала сутнісна необхідність побудови системи безперервної дизайн-освіти, що охоплює підготовку педагогічних кадрів для вертикалі освітніх закладів починаючи з початкової освіти.

Ще у XIX столітті, архітектор, теоретик архітектури і промислового мистецтва, один із піонерів дизайну, Г. Земпер досліджуючи історичні закономірності формотворення у архітектурі і мистецтві, у порівнянні з ними обґрунтовуючи первинність «технічних мистецтв»(ремесел) у своїй праці «Стиль у технічних та тектонічних мистецтвах, або Практична естетика» (1860–1863 р.) аргументував думку, що форма предмета у людському середовищі повинна повністю залежати від його функції, матеріалу виготовлення, технології створення та визначається рівнем соціально-історичного розвитку суспільства, цим самим сформулювавши фундаментальний закон дизайну. [XX]

На відміну від Г. Земпера, Т. Малдонадо, визначав дизайн як творчу активність, мета якої – покращувати зовнішні достоїнства об'єктів, вироблених в промисловості [10].

Дизайнерська та технологічна діяльність вимагає необхідності працювати на межі художньої та технічної сфер діяльності, і саме впровадження елементів дизайн-освіти у навчання майбутніх учителів початкових класів визначає завдання відновити зв'язок у початковій школі між цими сферами та реалізувати діяльність у межах певної сфери на основі спільних компетентностей, у межах конкретної творчої діяльності, на основі одного з найважливіших джерел творчості, формуютьворуючих та стильоутворюючих ідей. Поставлене завдання вимагає поєднання критеріїв художнього та технічного аспектів у діяльності вчителя, що ефективно функціонують, адже дизайнер у формі бачить творчий проект, а конструктор, технолог – похідну від функції, це повинно сприяти у реалізації поставлених умов, здійснюючи творчу свободу та суворе дотримання логіки проектування та конструювання основним елементом у тактиці роботи над проектом, виробом на основі набутих компетентностей із дизайнерської діяльності у технологічній освітній галузі початкової школи.

Дизайн-освіта ґрунтується на природничо-наукових, технічних, технологічних і гуманітарних знаннях, а також використанні знань і вмінь з рисунку, живопису, композиції, декоративно-прикладного мистецтва тощо. Відповідно, передавати ці знання має компетентний викладач. Тому майбутній вчитель початкових

класів повинен отримати сукупні знання та досвід який містить професійні, мистецькі, психолого-педагогічні знання, уміння та навички. Слід наголосити, що у процесі навчання студентів у вищих навчальних закладах увага традиційно зосереджується на їх професійній педагогічній і мистецькій підготовці, що не виключає, а навпаки посилює роль психолого-педагогічної підготовки у вище розглянутих сферах.

Вирішенням проблеми впровадження та розвитку технологічної компетентності майбутніх педагогів початкових класів на основі впровадження елементів дизайн-освіти може виступати інтеграція компетентнісного та проєктного підходів, що сприятиме оновленню форм, методів та змістовних аспектів навчального процесу.

Підвищення рівня розвитку компетентностей у технологіях, на основі провадження елементів дизайн-освіти, майбутніх педагогів початкових класів відбувається, якщо уявити цей процес у вигляді моделі, що відображатиме взаємозв'язок структурних компонентів цих сфер: цільового, змістового, організаційно-проєктно-технологічного, критеріально-рівневого та корекційно-оцінного. При цьому специфікою моделі є інтеграція технологічного, проєкційного, художньо-культурного, спеціально-теоретичного та професійно-практичного блоків як складових і дизайнерської компетентності, і компетентності у технологіях майбутніх освітян початкової школи, що відображується у відповідних методиках навчання.

При цьому слід врахувати, що швидка плинність позитивних дизайнерських тенденцій у сучасній проєктній культурі та плюралізм дизайнерських рішень не вміщуються в часові рамки навчальної методики технологій у закладах вищої освіти, що готують фахівців спеціальності 013 Початкова освіта, а це вказує на те, що методичні підходи повинні постійно піддаватися критичному аналізу і перебувати у стані динамічних змін.

Розвиток дизайнерської компетентності у технологіях, на основі провадження елементів дизайн-освіти, майбутніх педагогів початкових класів буде залежати від наступного комплексу організаційно-педагогічних умов: 1) застосування комплексу міждисциплінарних технологічно-орієнтованих завдань; 2) стимулювання проєктного мислення та діяльності студентів; 3) активізації творчої діяльності студентів; 4) застосування у навчальній діяльності майбутніх вчителів методів розвитку здібностей та готовності до виконання не тільки простих, а й складних завдань.

Разом з тим, впровадження елементів дизайн-освіти в освітній процес майбутніх вчителів початкових класів сприятиме розвитку у них проєктної культури, яка доповнить і значно збагатить і розширить навчальний матеріал технологічної освітньої галузі. Проєктна культура є той вищий прошарок сфери дизайну, який надбудовується над його організаційною інфраструктурою та поточним у ній проєктним процесом, включаючи: цінності життя, середовища або культури, визнані на даний час для розвитку професій та вирішення практичних завдань; зв'язку проєктної культури з іншими цілісними з нею утвореннями: способом життя та властивою йому соціальною культурою, візуальною культурою, що охоплює широке коло, зорво

значущих цінностей, образів, творів тощо. Якраз проєктна культура допоможе реалізувати принципи інтеграції навчального матеріалу та міжпредметних зв'язків.

Практика показує, що проєктування, що спирається на реально існуючу технологію, так само як і проєктування, що усвідомлює технологію як процес, що впливає і задає певний тон проєктної роботи та її результату, є найбільш адекватною формою для успішного функціонування дизайнерів, конструкторів та технологів, а тому, ці відомості дадуть змогу вчителю початкових класів, у майбутньому, проведенню профорієнтаційної роботи з учнями початкових класів, спрямованню їх зацікавленості до технологічних професій. Опосередковано представляючи технологічні процеси, подумки припускаючи і моделюючи їх на етапі проєктування виробів, майбутній вчитель початкових класів, що виступає в ролі дизайнера може домогтися адекватної передачі проєктної концепції у вигляді готового виробу, досягнення задуманої образності, а разом з цим, композиційного рішення, художньої виразності виробу загалом.

Сьогодні ми розуміємо технологію досить широко: як науково обгрунтовану діяльність зі створення певного продукту у процесі предметно-перетворювальної діяльності. При чому, слід наголосити, що така діяльність пов'язана з відповідними матеріалами, засобами, способами та умовами його перетворення, а також з оцінкою отриманого продукту. У зв'язку з цим, поняття «технологія» не може обмежуватися характеристикою лише способів перетворювальної діяльності, а має ще включати й характеристику діяльності з визначення предмета (матеріалу), засобів, умов і вимог до результату перетворення матеріалу в продукт. [7]

Отже, виходячи з сукупності технологій, які забезпечують закінчений цикл виготовлення будь-якого виробу, структура змісту трудового навчання має включати такі технології: визначення необхідності створеного продукту (маркетингу), дослідження його аналогів, проєктування виробу, обробки матеріалів, складання, оздоблення, забезпечення та організації процесу виготовлення, оцінки отриманого результату та т. ін. [8]. Вивчення учнями молодших класів комплексу технологій у доповненні елементами дизайн-освіти (з урахуванням відповідних вікових особливостей учнів) дозволить сформувати компетентності, які можна охарактеризувати цілісністю теоретичних знань та практичної діяльності. Л. Тишакова розглядає технологічну компетентність як «утворення, що містить знання, технологічні вміння та навички, креативно-технологічні здібності, технологізовану рефлексію, професійні якості» [9, с. 12]

Впровадження елементів дизайн-освіти вимагає необхідності створення навчально-програмних матеріалів, науково-методичних та методичних розробок, спрямованих на підготовку майбутніх учителів початкових класів до розуміння різних напрямків дизайн-діяльності. Дизайн-освіта створює широкі можливості і для реалізації інваріантно-варіативного підходу до навчання у технологічній галузі навчання, оскільки сприяє швидкій адаптації фахівця до постійних змін умов сучасного виробництва, життя, що сприятиме вдосконаленню рівня та якості підготовки педагогів для сфери дизайн-освіти, підготовки педагогів,

здатних реалізувати принципи та методики дизайн-освіти у практичній педагогічній діяльності початкової школи з урахуванням вікових особливостей фізичного, психічного та інтелектуального розвитку дітей.

Майбутні вчителі початкових класів повинні вивчати технології і методики особистісно-орієнтованого, компетентнісного та інтегрованого навчання, виховання і розвитку учнів у дизайн-освіті та технологічній галузі навчання на інтегровано-предметній основі із засвоєнням ігрових методів, як при вивченні окремих навчальних дисциплін, циклів, модулів, так і тих дидактичних одиниць, які інтегруються у загальнопрофесійні та спеціальні дисципліни.

Особливу увагу слід зосередити на навчання проєктної діяльності та формування проєктної культури, в результаті яких відбувається виховання проєктно-мислячого спеціаліста, в якій би сфері соціальної практики він не діяв. Майбутні фахівці, відповідно пізнавальних практичних завдань, розробляють проєкти (вироби, окремі теми), що стосуються як дизайнерської так і технологічної діяльності.

Також, студентам слід вивчати поняття тектоніки, через яке саме і можна пов'язати дизайн і технології. У дизайні тектоніка проявляється через матеріал та конструкцію виробу і залежить як від художнього та інженерного рішень, так і від процесів та методів проектування та технології виробництва. Тобто, досліджуючи форму виробу, промислового об'єкта з погляду тектоніки, доводиться сприймати кінцевий вид виробу як постійну дійсність: ми бачимо закінчену структуру, конструкцію, композицію, – при цьому з поля зору часто випадає вираження самого процесу (виготовлення, збирання, монтажу та ін.) Розглядаючи предмет з погляду технологічних процесів, студенти зможуть значно розширити напрями для аналізу та оцінки його естетично-ціннісних якостей.

Активізацію творчої діяльності студентів можна не лише розширенням проєктної діяльності, а й розробкою виробів для учнів початкових класів, макетуванням та моделюванням, що дає можливість відтворювати і вивчати різні явища в лабораторних умовах, сприяє усвідомленню процесу проектування, розробляти і проводити пропедевтичні вправи початкової дизайнерської діяльності, дозволяє оперативно використовувати наблизені до природи матеріали випробувань дизайнерських об'єктів, створення розроблених (уявних) моделей, конструкцій та художньо-естетичного вигляду речей, самостійний пошук способів їх практичного втілення. Цьому сприятиме і організація проблемного навчання, яке передбачає створення проблемної ситуації та активну самостійну діяльність у її розв'язанні, що веде до ґрунтового засвоєння наукових положень, розвиває творче мислення, здатність до самостійної діяльності, дизайнерське мислення. Поряд із проблемним викладом застосовуються інтерактивні форми навчання студентів, коли відбувається обмін інформацією на прикладі аналізу особливостей об'єктів дизайну, конкретних ситуацій при виконанні творчих робіт, ідеями у вирішенні методичних завдань, думками між викладачем та студентами.

На заняттях студенти здійснюють об'ємне конструювання виробів з урахуванням перетворень геометричних тіл виконують всі етапи формоутворення,

одночасно вирішуючи питання композиційного розміщення мас на площині. Просторово-декоративне композиційне рішення з найпростіших конструктивних форм, завдяки різному розміщенню у просторі, дає можливість виховувати у студентів естетичний смак та художнє об'ємно-просторове мислення.

Проведена експериментальна робота з впровадження елементів дизайн-освіти у навчання майбутніх учителів початкових класів показала, що рівень теоретичної та практичної (художньо-графічної) дизайн-діяльності та знань з дизайн-освіти, які сприяють підвищення компетентностей у технологіях підвищився у експериментальній групі на 35%, а у контрольній групі тільки на 5,5%, готовність до дизайнерської діяльності зросла відповідно на 16,7 % та 3,7%. За результатами експерименту у експериментальній групі зріс і рівень пізнавального інтересу студентів на 18,5% у порівнянні з 7,4% у контрольній групі, а бажання займатись дизайнерською діяльністю на уроках технології підвищилось на 44,4% та 11,1% відповідно. У студентів експериментальної групи відмічалось підвищення рівня просторового сприймання та розвитку уяви, орієнтації у дизайнерських та технологічних поняттях, процесах та вироблення професійного мовлення, використання первинних засобів художньо-графічної, композиційної виразності аналізованих у процесі навчання основ дизайну. Експериментальні групи отримали більше творчого та методичного досвіду у зазначених питаннях.

Висновки. Сьогодні розвиток дизайн-освіти в Україні орієнтується на формуванні спеціалістів нового типу, для яких потреба у творчій діяльності та саморозвитку набуває значущого характеру. Тому формування дизайнерського мислення необхідно проводити починаючи з початкової школи, а це в свою чергу вимагає підготовку педагогічних кадрів нової формації для початкової школи та приведе до відповідних змін в освітньому середовищі.

Саме впровадження сучасних елементів дизайн-освіти в освіту майбутніх вчителів початкових класів на уроках технологій є об'єктивно необхідним і доцільним для підвищення компетентностей у технологіях, має суттєво вплинути на основні засоби навчання, на співвідношення та взаємодію окремих структурних компонентів системи освіти, а також сприятиме, у подальшому, вдосконаленню технологічної, професійної та мистецької освіти, що відповідає загальним тенденціям створення професійного, технологічного суспільства та прискореного розвитку освіти і науки. Тому, впровадження елементів дизайн-освіти найбільш доцільне на уроках технологічної галузі освіти та мистецтва.

Для підготовки вчителів початкових класів здатних пропагувати, впроваджувати дизайн освіту необхідно визначення компетентностей, розробка відповідних методик, формування рекомендацій для різних напрямів дизайнерських тренінгів і курсів із прив'язкою до наявних технологічних компетенцій учнів початкової школи, що в свою чергу, вимагає підтримувати та покращувати матеріально-технічну базу педагогічних вищих навчальних закладів до рівня європейських, щоб забезпечити діалектичну єдність методологій дизайн-освіти та засобів їх здійснення.

Потрібно розуміти, що студенти, включені у творчу

дизайнерську діяльність, не обов'язково в майбутньому, стануть дизайнерами, але вони відрізняються більш розвинутою уявою, володітимуть багатьма художньо-естетичними вміннями при створенні оригінальних композицій та вміннями з художньої обробки матеріалів, матимуть навички проектної діяльності,

визначаючи багатоплановий зміст навколишнього світу (утилітарність, естетичність, художність), розуміючи призначення особливостей форми, кольору речі за законами дизайнерської діяльності яку зможуть популяризувати у початковій школі.

ЛІТЕРАТУРА

- [1]. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. ухвалений рішенням колегії МОН України 27.10.2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya%20zagalna%20serednya-nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> [2]. Закон «Про освіту». Закон № 2145-VIII прийнятий 05.09.2017 (Редакція від 02.10.2021) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
- [3]. Державний стандарт початкової освіти Затверджено постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 р. № 87 (із змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України від 24 липня 2019 р. № 688, від 30 вересня 2020 № 898). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text>
- [4]. Закон України «Про повну загальну середню освіту». Закон № 463-IX від 16.01.2020 (Редакція від 02.10.2021). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/463-20#Text>
- [5]. Типові освітні програми для 1-4 класів Нової української школи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya%20serednya-nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
- [6]. Земпер Готфрид. Практическая эстетика / Готфрид Земпер: [пер. с нем. В.Г.Калиша]. – М.: Искусство, 1970. – 320 с.
- [7]. Володимир Стешенко. Новій українській школі – нове трудове навчання. // Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. № 1 (2017) Випуск 1, 2017 С.350-357.
- [8]. Стешенко В. В. Зміст трудового навчання (технологій) на наукову основу / В. В. Стешенко // Трудова підготовка в сучасній школі. – 2013. – № 3. – С. 2–4.
- [9]. Тишаківа Л. Т. Формування технологічної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови : автореф. дис. на здобуття наук. ступеню канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Л. Т. Тишаківа. – Луганськ, 2005. – 20 с.
- [10]. Maldonado T. Disegno industriale: un riesame: Definizione, storia, bibliografia. / T. Maldonado. – Milano, 1979.

REFERTNCES

- [1]. Nova ukrainska shkola. Kontseptualni zasady reformuvannya serednoi shkoly. ukhvalenyi rishenniam kolehii MON Ukrainy 27.10.2016. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
- [2]. Zakon «Pro osvitu». Zakon № 2145-VIII pryiniaty 05.09.2017 (Redaktsiia vid 02.10.2021) [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
- [3]. Derzhavnyi standart pochatkovoї osvity Zatverdzheno postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy 21 liutoho 2018 r. № 87 (iz zminamy, vnesenymy zghidno z Postanovamy Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 24 lypnia 2019 r. № 688, vid 30 veresnia 2020 № 898). [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF#Text>
- [4]. Zakon Ukrainy «Pro povnu zahalnu seredniu osvitu». Zakon № 463-IX vid 16.01.2020 (Redaktsiia vid 02.10.2021). [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/463-20#Text>
- [5]. Tipovi osvitni prohramy dlia 1-4 klasiv Novoi ukrainskoi shkoly [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-1-4-klas/2019/11/1-2-dodatki.pdf>
- [6]. Zemper Gotfrid. Prakticheskaya estetika / Gotfrid Zemper: [per. s nem. V.G.Kalisha]. – M.: Iskuststvo. 1970. – 320 s.
- [7]. Volodymyr Steshenko. Novii ukrainskii shkoli – nove trudove navchannia. // Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. № 1 (2017) Vypusk 1, 2017 S.350-357.
- [8]. Steshenko V. V. Zmist trudovoho navchannia (tekhnohii) na naukovu osnovu / V. V. Steshenko // Trudova pidhotovka v suchasni shkoli. – 2013. – № 3. – S. 2–4.
- [9]. Tyshakova L. T. Formuvannia tekhnolohichnoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia inozemnoi movy : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupeniu kand. ped. nauk : spets. 13.00.04 «Teoriia i metodyka profesiinoї osvity» / L. T. Tyshakova. – Luhansk, 2005. – 20 s.

Introduction of elements of design education in the training of future primary school teachers as a means of increasing competence in technology

V. M. Tiahur

Abstract. The article considers the need to introduce elements of design education in the training of future primary school teachers in the study of technological education, which is associated with modern societal requirements for the development of art and design activities in technology and various designs and creates new requirements for both key and design and technological competencies. The introduction of elements of design education defines the task of restoring the connection in primary school between design and technological activities on the basis of common competencies, based on the integration of competency and project approaches, which will help update forms, methods and content aspects of the educational process.

Keywords: design, design education, design and technological activities, subject-transforming activities, competence, future primary school teachers.